

מ"ת 13071/08/22 - מדינת ישראל נגד חמיאד אבן עתמי (עצור/אסיר) בפיקוח) נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 13071-08-22 מדינת ישראל נ' אבן עתמי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 391263/2022

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
המשיבה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד	
המבקש	חמיאד אבן עתמי (עצור/אסיר בפיקוח) נוכח ע"י ב"כ עו"ד עלי אלקרינאוי ועו"ד סבנקו

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, לאחר שביום 1.9.22, הגיע להסכמה עם המדינה ולפיה המשך מעצרו בפרשה זו יהיה בתנאים של איזוק אלקטרוני.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום ובו יוחסו לו עבירות של סיכון עוברי דרך, עקיפה מימין, הסעת נוסע שחלק מגופו לא בפנים הרכב, נהיגה ברכב במצב השולל מהנהג שליטה ברכב, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ברכב באופן המסכן חיי אדם, סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה, הפרעה וסיכון לתנועה בנסיבות מחמירות והסעת נוסע לא חגור ברכב.

המדובר באירוע שתועד בסרטון וידאו ובתמונות מצלמה שצורפו לחומר הראיות שבתיק החקירה.

המבקש החליף בפרשה זו ייצוג, וכשלושה חודשים לאחר ששהה בתנאי מעצר באיזוק, פנה בא כוחו החדש לבית המשפט עם בקשה זו ובה טענה לפיה אין כנגד המבקש ראיות מספיקות המצדיקות את המשך מעצרו, ובנוסף, חלופה הזמן מצדיק מעבר למעצר בית חלקי עם אפשרות יציאה לעבודה.

בבסיס טיעוני המבקש הטענה כי כל תיק החקירה נשען על היות המבקש הבעלים הרשום של הרכב, אין כל ראיה ישירה הקושרת אותו לביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ובהיותו אדם נורמטיבי מבחינה פלילית ותעבורתית, אין כל בסיס עובדתי למסוכנות המיוחסת לו מטעם המדינה.

לאחר 3 חודשים בתנאי מעצר באיזוק, סבור ב"כ המבקש כי בשלה העת להקל משמעותית בתנאי מעצרו עד כדי שחרורו למעצר בית חלקי עם אפשרות יציאה לעבודה.

ב"כ המדינה התנגדה נמרצות לבקשה וטענה כי במקרה זה בידי המדינה ראיות טובות כנגד המבקש שהוא הבעלים הרשום של הרכב המתועד מבצע את העבירות בפרשה זו.

לשיטת המדינה די בבעלותו של המבקש ברכב כדי להעביר אליו את הנטל להראות מי ביצע את העבירות, ככל שטוען הוא כי לא הוא מבצע.

רף מסוכנותו גבוה לטענת המדינה, ואין כל הצדקה לשינוי או הקלה בתנאי מעצרו הנוכחי באיזוק.

דין והכרעה בבקשה -

לצורך קבלת ההחלטה בבקשה זו, קראתי את כל תיק החקירה מתחילתו ועד סופו ובכלל זה צפיתי בכל הסרטונים שצורפו לתיק כחלק מ"סל" הראיות.

פעולה זו נדרשה על ידי, שכן תיק זה החל כדיון בפני כבוד השופטת דורית בונדה אשר נתנה תוקף של החלטה להסכמת הצדדים על המשך מעצר באיזוק ביום 1.9.22, עת היה מוצג המבקש ע"י עו"ד דרור גרימברג.

לאחר מכן עבר ההליך לדיון בפני כב' השופטת אושרת חנה בר, ולאחר שהחליף המבקש ייצוג לייצוגו של עו"ד אלקינאוי עלי, ומאחר וקיימת מניעות של ב"כ המבקש הנוכחי מהופעה בפני כב' השופטת בר, עבר הדיון בהליך זה לדיון קבוע בפני.

בנסיבות המתוארות לעיל, לא הכרתי את חומר הראיות ולכן נדרשה קריאתו בקפידה כפי שבוצע על ידי.

לאחר מעבר על כל חומר הראיות, החלטתי לדחות את טענת ב"כ המבקש ולפיה אין ראיות הקושרות את המבקש לעבירות המיוחסות לו, וכן את הטענה לפיה חל כרסום מהותי באיכות ראיות אלה:

המבקש בקולו ובחקירתו מאשר כי הוא הבעלים הרשום של הרכב המתועד בצילומי הווידאו והתמונות שבתיק החקירה.

תע"צ בעלות של רשות הרישוי מאשר אף הוא כי המבקש הוא הבעלים הרשום של רכב

מ.ר 75-539-66.

פקודת התעבורה, תשכ"א-1961 קובעת בסעיף 27 מפורשות את הדברים הבאים:

אחריות בעל
הרכב (תיקון
מס' 24)
תשנ"א-1990
(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

27ב. (א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, **רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה** או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדתו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, **זולת אם הוכיח מי נהג ברכב**, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(תיקון מס' 41)
תשנ"ז-1997

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

בעל הרכב בפרשה זו הוא המבקש, ולכל אורך חקירתו לא הוכיח מי נהג ברכבו אשר תועד מבצע את כל העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום שהוגש כנגדו.

טענת ב"כ המבקש כי כלל העבירות מיוחסות לו "רק" מכח חזקה שמקימה כלפיו בעלותו ברכב, אינה מהווה בעיני כל חולשה בעוצמת הראיות, שכן בהתאם לתוכן חקירות המבקש, הוא לא מעלה אף ברמז את זהות מבצע העבירות לכאורה, ולכן אין הוא מייצר כל חולשה בעוצמת הראיות שפועלות לחובתו מכח החוק.

בחקירתו טוען המבקש כי בני משפחה שונים נוהגים ברכבו מאחר ו"ככה זה אצלנו".

לטענתו יש מפתח אחד לרכב והוא מצוי דרך קבע ב"סוויצ" (במתג ההנעה של הרכב), ולמעשה כל מי שצריך את הרכב יכול לקחת אותו.

כאשר נחקר המבקש על מיקומו האישי בזמן האירוע, טען כי היה או בביתו או בשיג של המשפחה ולא היה כלל בשיירת הרכבים של החתונה.

אך כאשר נשאל מה מספר הטלפון שלו והיכן מכשיר הטלפון שלו (מן הסתם לצורכי איכון והמשך חקירה שיכולה הייתה לחזק את טענתו כי לא היה בשיירה), טען המבקש כי אינו זוכר את מספר הנייד שלו, וזה התקלקל טרם האירוע ואין הוא נמצא בידיו.

עובדתית, אוחזת המדינה בתיעוד חזותי ומצולם של כלל העבירות המופיעות בכתב האישום.

בסרטון ובתמונות שהוצגו לי, נראה רכבו של המבקש כאשר הוא עוקף שיירת רכבים מימין על שול הדרך, מבצע "צלחות" במרכזו של כביש מהיר וראשי כאשר כלי רכב אחרים סמוכים לו, ובתמונה נוספת נראה הרכב כאשר נוסע בלתי חגור בו מצוי עם חצי גופו מחוץ לרכב בעוד הרכב בתנועה על כביש ראשי ומהיר.

מאחר והמבקש הוא הבעלים הרשום של הרכב, ומאחר ולא מסר הוא בכל דרך מי נהג ברכבו ביום האירוע המתועד, הרי שבהתאם לחוק, נושא הוא והוא בלבד באחריות המלאה לביצוע כלל העבירות לכאורה שבוצעו עם רכב זה, ולא מצאתי כל כרסום באיכות ראיות אלה שמחזיקה המדינה.

ביחס למסוכנותו של המבקש:

רק לפני שבוע, ביום 29.11.22 קבע בית המשפט העליון בבש"פ 7923/22 יוליד אבו שריקי נגד מדינת ישראל, בהחלטה קצרה וחדה את הדברים הבאים, ואצטט את כולה כפי שניתנה:

"מי שנוהג בלי רישיון, בורח משוטרים המנהלים אחריו מרדף, ובמהלך המרדף נוסע נגד כיוון התנועה - אינו ראוי לאמון בית המשפט.

חסד נעשה עם העורר כשבית המשפט קמא הסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, ואיני רואה כל מקום להקלה בתנאי המעצר."

אני סבור כי המקרה שבפני הוא בבחינת קל וחומר לקביעתו של בית המשפט העליון בפרשת אבו שריקי:

מי שעוקף רכבים מימין על כביש ראשי במדינת ישראל, מבצע סיבובים של רכבו במרכזו של נתיב תחבורה כאשר סביבו כלי רכב אחרים, ומי שמסיע על כביש ראשי נוסעים ברכבו כאשר גופם בזמן הנסיעה מחוץ לרכב, הוא אדם מסוכן שאינו ראוי לאמון בית המשפט.

חסד עשתה המדינה בפרשה זו עם המבקש כאשר הסכימה בדיון ביום 1.9.22 להמשך מעצרו של המבקש בתנאים של איזוק, ואין אני סבור כי רף מסוכנות כה גבוה וחריג ניתן לאיין בדרך שהיא פחותה מאיזוק (ולמען האמת ספק רב בעיני אם בית המשפט היה מאשר המשך מעצר באיזוק אלמלא הסכמת המדינה עצמה לכך).

לא נעלמה מעיני העובדה כי אין למבקש עבר פלילי, וגם מבחינה תעבורתית **עברו** אינו מחזק את הערכת מסוכנותו (אף שמדובר בוותק נהיגה קצר משנת 2018).

התנהגותו המסוכנת הלכאורית של המבקש בפרשה זו מאפילה בעוצמתה על כל נתון אחר בפרשה זו הפועל לזכותו של המבקש, ואין אני סבור כי המשך מעצר בתנאים קלים יותר מהתנאים להם הסכימה המדינה, יכול לאיין את מסוכנותו הספציפית של מבקש זה.

אשר על כן, בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו נדחית על ידי.

אני קובע כי לא יהיה כל שינוי בתנאי מעצרו באיזוק של המבקש ובכלל זה כל יתר התנאים שהגדיר בית המשפט ביחס למבקש ביום 1.9.22.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.